

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásad proporcionality a účelnosti při stanovení základní výše sankce.

— V této souvislosti se uvádí, že pro výpočet základní výše pokuty zohlednilo napadené rozhodnutí hodnotu prodeje uskutečněných v posledním roce účasti na protiprávním jednání, přestože tato hodnota nikterak nepředstavuje skutečnou tržní sílu žalobkyň a ostatních účastníků řízení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003.

— V této souvislosti se uvádí, že hodnota, kterou Komise zohlednila pro účely výpočtu hranice 10 % stanovené v čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003, je zjevně chybná, neboť tento údaj:

— zahrnuje celý obrat skupiny CCPL, třebaže Komise nijak neprokázala tzv. *parental liability* mateřské společnosti skupiny;

— zahrnuje obrat subjektu, který v době vydání rozhodnutí již nebyl součástí skupiny CCPL;

— nikterak nezohledňuje některé specifické okolnosti složení obratu přičítaného skupině CCPL.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení při určení subjektu, jemuž se ukládá sankce.

— V této souvislosti se uvádí, že napadené rozhodnutí ani v nejmenším nezohlednilo vážnou krizi, které čelí obalový průmysl a že pokuta uložená žalobkyním je zjevně a neodůvodněně nepřiměřená v porovnání s jinými společnostmi.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění zakotvené v článku 296 SFEU, kterého se dopustila Evropská komise, jelikož jen z části zohlednila poznatky poskytnuté skupinou CCPL týkající se platební neschopnosti.

— Přestože napadené rozhodnutí uznalo existenci vážné krize, již žalobkyně čelí, dostatečně ji nezohlednilo při odstupňování sankce.

Žaloba podaná dne 10. září 2015 – Italmobiliare a další v. Komise

(Věc T-523/15)

(2015/C 354/64)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italmobiliare SpA (Miláno, Itálie), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Itálie), Sirap France SAS (Noves, Francie), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Rakousko), Petruzalek kft (Budapešť, Maďarsko), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovensko), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Česká republika) (zástupci: M. Siragusa, advokát, F. Moretti, advokát, A. Bardanzellu, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— nařídil vypracování znaleckého posudku pro účely ekonomické analýzy případu;

- zrušil rozhodnutí v části, v níž bylo rozhodnuto, že se na společnost Linpac uplatní ochrana před sankcemi upravená v Oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů („Oznámení“);
- zrušil rozhodnutí v části, v níž přičetlo sankcionovaná jednání i společnosti Italmobiliare a uložilo jí zaplacení pokut společně a nerozdílně;
- snížil výše uložených sankcí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti těmto rozhodnutím napadenému ve věci T-522/15, CCPL a další v. Komise.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: porušení Oznámení a zásady rovného zacházení, neboť Komise poskytla ochranu společnosti Linpac, přestože nejsou splněny nezbytné podmínky stanovené v tomto oznámení.
2. Druhý žalobní důvod: porušení článku 101 SFEU, zásad právní jistoty, personaly trestu a presumpce nevinoty zakotvených v čl. 6 odst. 2 a článku 7 Evropské úmluvy o lidských právech („Úmluva“), článků 48 a 49 Listiny základních práv Evropské unie („niceská Listina“), základního práva na vlastnictví zakotveného v článku 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě, článku 14 Úmluvy a článků 17 a 21 niceské Listiny, jakož i porušení zásad zákazu diskriminace a rovného zacházení, neboť Komise nesprávně přičetla společnosti Italmobiliare coby mateřské společnosti společnou a nerozdílnou odpovědnost za jednání, kterých se dopustily ovládané společnosti.
3. Třetí žalobní důvod: porušení článku 101 SFEU, článku 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1), pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 („Pokyny“), jakož i zásad proporcionality a rovného zacházení ve vztahu k určení následujících prvků/parametrů pro výpočet sankcí: i) hodnota prodeje; ii) částka za závažnost; iii) entry fee; iv) stanovení základní výše pokuty (zejména nepřihlídnutí ke krizi v odvětví); v) nejvyšší možná hranice podle čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003; a vi) nedostatečné snížení sankcí z důvodu dlouhého trvání řízení; a konečně porušení článku 101 SFEU, Pokynů a povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o nevyhovění návrhu na uplatnění bodu 35 výše uvedených pokynů.
4. Čtvrtý žalobní důvod: žalobkyně navrhuje, aby na základě článku 31 nařízení č. 1/2003 vykonal Tribunál Evropské unie svou pravomoc v plné jurisdikci a aby i v případě nevyhovění předcházejícím žalobním důvodům nahradil posouzení Komise svým posouzením, a v každém případě snížil celkovou výši pokut uložených v rozhodnutí.